

رازی پشت پەردەى نارنجى

عەتا نەھايى

ئەلئى: «وادىيار بوو دەمىكە بى چاۋەپروانى دەرفەتتىك بن غىرەت و پىاۋەتتى خۇيان بنوئىن. ئەۋىش ۋەھا نواندنىك كە سالان و مانگانى لە ۋەدۋاش ۋەبىر خۇيان و يەكترى بەيئەنە ۋە. لە مەيدانى گەرەك، يان لە چايخانىە و بەردوكان و تەنانەت لە شەۋگەر و دىدەنىشدا بە سەر بەرزىيە ۋە بۆ يەكترى بگىرپنە ۋە لە ملاق لە ۋەلاش، لە ھەرشوئىنىك كە سىك خۆى بە كوشتنى فاسقى دوورە خزمىكىيە ۋە ھەلكىشى، كە سىك باسى

تېئەپەپین.» ئەلئ: «بپوام نەئەکرد ئەو خەلکە بەستەزمانە لە بەیانئییەکی ساردی پاییزیدا لەپەر ئاوا شیر بووبیتن. ئاوا یاخی و توورپە کە بیانەوئ دەرکەى مالى دراوسیکەیان لەگريژنەنە بهیننەدەر. دەرکەى مالى پيریژنیکی هاوگەرەکیان کە لە دوو ژووری نھۆمی خواروو ئەژیا.» ئەلئ: «ترسابووم؟ دیارە کە ترسابووم. ترس چییە، زراوم تۆقیبوو. ھەموو ئازای لەشم وەک بی، وەک شوپرەبی کە با یال و پۆپی وەشەکینن، ئەلەرزى.» ئەمانە بە من ئەلئ و سالانیک بەر لە ئیستاش ئەمانەى بە خاتوون گوتبوو. خانمی گەنجی ئەو چیرۆکە کە قەراربوو بینووسئ یان نووسیویو و خاتوون لە دەلاقەى یەکەم رستە، یان رەنگە یەکەم وشەى چیرۆکەکە یەو ھاتبوو دەر. نیوہشەو بوو. ئەو پئی وابوو خەون ئەبینی، خەونى خاتوون. کراسیکى سپی ئاودامینى لە بەردابوو. گول و کەنئەرى کراسەکەى بە دەزوى زیو چنرابوو. وەک کراسى بووک. خوئى لە بووک ئەچوو. بووکىکی جوانى خەمبارى تورینراو... خاتون ھەراھەرای ئەو پیاوانەى ئەببست کە لە دەرەوى مائەکە، لە بەردەرکە کۆبیوونەو. گوئی لە جوین و ھەرەشەو گورپەشەشیان بوو، بەلام نەئەترسا. هیچ نیشانە یەکی ترس بە روومەت و چاوەکانئییەو ديارنەبوو. چاوى لە ئەو بوو. ئەو لەمدیو پەنجەرەى ژوورەکەى، نەوہک لە پشت پەردە، پالى بەدیوارەکەو دابوو. ھەموو ئازای لەشى وەلەرزین کەتبوو. شانى کز و داھیزراوى و دەستەکانى کە بەملاولایدا بەرببوونەو و بە دیوارەکەو نووسابوون. ئەژنۆکانئیشى. خاتوون ئەیدى. رەنگى پەریوى رووخسارئیشى ئەدى. جوولەى توندی پیلووہکانى و لەرەى لیوى

سەرپینى خوشکىکی ھەلخلیسکاو و خەتاکارى بکا، یان کەسانیک لە دەرکردنى بەچلەى زستانى بنەمالە یەکی سووک و ترۆ لەشار و گەرەکەکیان بدوین، ئەمانئش نەقلئیکیان بۆ گئیرانەو پئین. ئەلئ: «وادیاربوو مووى یەکە یەکەیان پئیکەو ھەلپووزاندبئ یان لە شەوى پئشترەو ھەو بگرە شەوان و رۆژانى پئشترەو ھەو رەنگى و ھەا راسان و بزوتنەو یەکیان رشتبئ، لە چاوترووکانئیکدا چى نئزینەو پیاوى گەرەکە لە بەر یەکئک لە مائەکاندا کە تاقە ژووری نھۆمی سەرووى بە دەست مامۆستایەکی گەنج و رەبەنى قوتابخانەو ھەو کۆبوونەو. نەک کۆبوونەو یەکی ئارام، کۆبوونەو یەکی توندوتیژ. ھەموویان توورپەو تووترپەسەر تئلا و گۆپالى ئەستور و گاکورئیان پئبوو. شان بە شانى یەکتر وەستابوون و سەریان بەرەو تاقە پەنجەرەى ژووری مامۆستا ھەلپربوو. لەگەل بەرزکردنەو ھەو جارنارجارئش راوہشاندى تئلاکانئیان ناحەزو جوئئیشیان ئەدا. بە من، کە لە ژوورەکەم لە پشت پەنجەرەو، بە دزى و سەرەتاتکئ لە درزى پەردەى دادراو ھەو سەیرم ئەکردن.» ئەلئ: «ھەرچى بیرم ئەکردەو ھەو مئشکم سنگ و سووژن ئەدا کەسم لئ نەئەناسینەو. روومەتى سوورھەلگەپاو و چاوى دەرپەپو و نىگای توورپە و شەپخئویانم و ھەبیر نەئەھاتەو. ئەتگوت خەلکى گەرەک نەبوون. ئەو پیاوانەکە ئەمناسین و لە ماوہى ئەو سالەدا کە چوو بوومە گەرەکەکیان دئبوومن. خەلکى لارەمل کە بەیانئیان لەگەل خۆرکەوتن لە مائەکانئیان ئەھاتنە دەر و عەسرانئش ماندوو مردوو ئەگەرانەو. لە کۆلان و ریبازدا شەرمەن و رەنگەپو سلۆیکیان ئەکردو نەوہک تئز، سووک

خستبوو. له شالای سپی رووناکاییه که وه خوی هاتبوووه. داچله کیبوو. گورج و به په له هر دو دستی کردبووه ستونی له شی و له پشتین به ره و ژور به رزبووووه. له سر جیگه که ی هه لخرابوو، پشتی له دیواره که توند کردبوو.

«ئه وه چی ئه که ی؟ یو په رده که هه لئه دهیته وه؟» ترساو و به رز و بیتاگا له خوی پرسبووی. خاتون سر و پاشان له شی وهر سووړاندبوو. رووخساری له خه رمانه ی رووناکیی پشته سه ریدا توابوووه. گوتبووی: «ده مه وی په نجره که بکه مه وه. هه وای ژوره که نه گورپ ئه خنکین.»

دهنگیسی ساف و زولال بوو. ئه و نه یفاماندبوو. به په له هه ستابوووه سر پی. پانتوله که ی له پی کردبوو، چی و بانه که شی کو کردبووه وه.

«پیویست ناکا. تکایه مه یکه ره وه. تکایه په رده که ش...»

پیویست نه بوو رسته که ی ته واویکا. خاتون وهک ساتیک له وه بهر، مه ندو ئه هوند بهر په نجره که ی چول کردبوو، به ره و سووچیکی ژوره که گه پابوووه. ئه و هه روا شپرزو و شله ژاو به ره و په نجره که چووبوو. له درزی په رده وه له دهره وه ی روانیبوو. له کولان، له ریزی ماله کانی ئه و بهر کولان و به ولاره تر له قوتابخانه و مهیدانی بهر قوتابخانه که ش. که س به دهره وه نه بوو. نه له کولان و... هه ساری قوتابخانه که ش چول بوو. که واته که س خاتونی نه دیبوو. که س خانمکی گه نجی سپیوشی له بهر په نجره ی ژوره که یدا نه دیبوو. ئه م دلنیا یه وه خوی هی نابوووه. به حه زه وه، لیپووردنخوزانه رووی له په نجره وه دهره وه وهر گپرابوو. خاتون له سووچی ژوره که راوه ستابوو. هه روا نارام،

و ته نانه ت قرچه قرچی دانه کانیسی ئه بیست. خه م دایگرتبوو. خه می ئه و بینین و بیستنه. خه می ئه و ترس و توقینه رووت و عوریانه. ئه و تیگه یی به لام هیچ هه ولیکی بو شارنده وه ی ترسه که ی نه دا. گوتی: «ئه ترسم. ئه ری ئه ترسم. هه ر له به یانیی یه که م روزه وه له م وهخت و سه عاته ترساوم.»

به یانیی یه که م روزه ئه و به یانییه بوو که دوا خه ویکی تیرو خوش به ناگای بووبوووه و چاوی هه لیتابوو. هه وا تازه روون بووبوووه. رووناکایی له رهنگی نارنجی په رده ی په نجره که په ریپوووه و ناو ژوره که ی خوینی کردبوو. خوینی خوینیش نا، شتیکی وهک بلتسه یی. ئه و له روشنایی خوین و بلتسه دا خاتونی دیبوو. به رزه بالا و هه لچوو به ژور سهریه وه وه ستابوو. وهک په ریزادیک له ناکا و به ژور سهری پیاویکه وه دهریکه وی.

په ریزادیک به قژی نهرم و خاوی خورماییه وه که به سر شان و ملیدا په خش و په ریشان بوو. به چاوی میهره بان و هه نگوینییه وه. ئه و دواتر له مه گه ییبوو. دووچالی دهرزی سمی سهر گوناشی دواتر دیبوو. یو ماوه یه که حه په ساو و بی باوه ر له و ستوونه سپیه که ئه تگوت تافگه یه کی که فچرینه به ژور سهریه وه، رامابوو. به بی هیچ بزوه و ته نانه ت چاوترووکانیک. دوا ئه و ماوه، جووله که وتبووه کراسه سپیه که ی خاتون و ئه هون و نارام، به ره و روشنایی په نجره که، هه ناگای هه لیتابوو. دهستی بلیندو بلوورینی دریز کردبوو، په رده که ی له له تی ناوه راستیه وه بو هه ردوولا هه لدابوووه. ئیستا ئیتر بالای له قاپیی رووناکی په نجره که دا بوو. ئه و هه روا رامو و حه په ساو نیگای بیباوه ری شوین هه موو جووله و ته کانیک

به وبقاره وه سهیری کردبوو. ئیستا ئیتر ئه ویش پی ئه کرا به ئارامیه وه سهیری بکات و رووخسارو به ژنوبالای وه بیربیتته وه .

«تو لیته ی؟»

ئه و پرسیبوو. ئان و ساتیش له بیمانایی پرسیاره که ی گه ییبوو، به خۆیدا شکابوو وه . دیسان گوتبووی: «ئه مه وئ بلیم تو ئیمشه و، یه عنی شه وی رابوردوو لیته بووی؟ له م ژوره؟»

هیشتا هه ول و هه راسان بوو. وه ک شه وی رابوردوو. به لام له شه وی رابوردوو زیاتر گیرۆده ی مهندی و وبقارو جوانیی رووخسارو به ژنوبالای خاتون بوو.

ئه مه نه ک له پرسیاره کانیدا، به لکو به رهفتاری سهیرو سه مه رهیدا دیار بوو. شاگه شکه یه ک دوو هه نگاو لئی نزیك ئه بووه وه، که ده گه ییه ناوه راستی ژوره که رائه وه ستا. بزه به لیویه وه وشک ئه بوو.

کوتووپر، وه ک که سیك بیه وئ له به ناگایی خۆی دلنیا بپئ، به پشته ده ست چاوه کانی هه لئه گلوفت. که دلنیا ئه بوو ئه ترسا. پاشه وپاش به ره و په نجه ره که ئه کشایه وه. دووباره رووی وه ره ئه گپراو

هه مده یسه له درزی په رده که وه له ده ره وه ی ئه پوانی. له کۆلان و تاکوته را ئه و خه لکانه که به کۆلاندا رائه بووردن. چه ند جار ئه مه ی دووباره ئه کرده وه. که ماندوو ئه بوو، دیسان چه ند هه نگاو ئه هاته پئش.

ئه مجاره نه ک به ره و خاتون، به ره و ده رکه ی چئوی ژوره که. ده رکه ی ئه کرده وه، سه ری بۆ راره و و پلیکانه کان ئه کئشا. که که سی نه ئه دی ده رکه ی ئه به سه ته وه. ئه و هه موو ئه م کارانه ی به شله ژاوی

و بیباوه پیه وه کردبوو. خاتون له هه موو ئه و ماوه دا هیچی نه گوتبوو. ته نیا له وه رهفتاره سهیرو سه مه ره ی وردبوو بووه وه. ره نگه چاوه پوان بوو ئه و

هه لچوون و شله ژاوییه ی کۆتایی بئ و له سووچئکی ژوره که ئارام بگرئ. به لام ئه و ئارامی نه گرتبوو. ئارامی نه ئه گرت. به تاییه ت ئه و کاته که ده نگی پیی

که سیکی له ده ره وه ی ژوره که ئه بیست. که سیك به پلیکانه کاندا هه لئه گه را. ئه یگوت: «پیریژنی خاوه ن ماله.» به خاتونی ئه گوت و به ره و ده رکه که ئه چوو وه. ئه یگوت: «ئه و پیریژنه نابئ تو لیته

ببینئ. خۆت بشاره وه.» به رله وه ده رکه بکاته وه ئه وه ی ئه گوت، که ده رکه ی ئه کرده وه، پیریژن به نیوه ی پلیکانه کاندا هه لئه گه رابوو.

«هه ستاوی کوره که م؟»

ئه لئ: «وادیاربوو بۆ وه ها کۆبوونه وه یه کی پیرۆز پیاوه کان که م بوون که ژنه کانیش هاتبوون. زۆربه ی کچ و ژنی گه په ک. ره نگه پیاوه کان له دوویان ناردبوون. بۆ ئه وه ی بئین و له وه ها

خۆپیشاندانیکی پر له شانازیدا به شدار بن. بئین و به چاوی خۆیان ئاخرو عاقیبه تی خاتون ببینن و عبیره ت وه ربگرن. ژنه کان به ته مای ببینی خانی پشت په نجه ره و په رده ی دادراوه ی ئه و ژوره وا

لئی ورد بوو بوونه وه، تۆقیو له کاره ساتیک که روویدابوو، نه ک کاره ساتیک که روویئه دا، لیوی خۆیان ئه کرۆشت.» ئه لئ: «به لام له هه موو ئه مانه ناخۆشتر کۆبوونه وه ی منداله کانی قوتابخانه

بوو. ئه و منداله کلۆل و به سه ته زمانانه به هیوا ی چوون بۆ قوتابخانه له مال هاتبوونه ده ر. هه ریبه که و چه ند کتیب و ده فته ری چرچ و لۆچی شریان بن

باخه ل دابوو. روومه تی خه الوویان له بهر کزه ی سه رماکه ره ش و شین هه لئه گه رابوو. هاتوچووی به په له ی خه لک له کووچه و کۆلانه کاندوا، هه راهه راو کۆبوونه وه که ی به رمالی یه کیک له مامۆستاکانیان،

سەرەنجى قۆستبۇونەۋە. ھەلئەھاتن و ۋەك ماركىلىكى زىت و شەيتان كە بۇ بن ھەژگەلآن ئەخزىن، ئەخزانە ناۋ ئاپۇرەى جەماۋەرەكە. «ئەلئى: «لە ھەموو خەلكەكە توورەتر مندالەكان بوون كە بەرلەۋەى شتىك بېرسن و شتىك بېيستن بەشان و كۆلى گەۋرەكاندا ھەلئەگەپان و مستە بچوۋەكانيان بەژوور سەريانەۋە رائەۋەشاندا. ئەتگوت دەرس و دەوريان لەبېرچوۋەتەۋە. زپەى زەنگى قوتابخانەيان نەئەبېست كە بە گەپەكدا بلأۋئەبوۋەۋە. ئەۋانەش كە ئەيانبېست دلئان نەئەھات كۆبوونەۋەكە بەجئ بئلن و لە دەركەى قوتابخانە بچنە ژوور. ئەتگوت بەتەمابوون لەۋەھا رۆژئىكداۋ بە بۇنەى ۋەھا كۆرۈ خۆپيشاندانئىكەۋە مەدرەسەكان دابخرئىن. بەھىۋا نەبوون لە رۆژى وادا بچنە سەر كەلاسەكانيان و وست و بېدەنگ گۆئ بۇ مامۇستا مۆن و گرژو توورەكانيان شل بكنە. بۇيە گۆئيان بە زپەى زەنگ و داۋا و ھەپەشەى مودىرى قوتابخانەكە نەئەدا كە لە بلئىندگۆكەۋە بەرزبوۋبوۋەۋە. ئەۋ داۋا ۋەپەشەى گەۋرەكانىشى توورەكردبوۋ. بە خېسەۋە ئاۋرپان ئەدايەۋەۋە لە دەركەى كراۋەى چۆلى قوتابخانەيان ئەپوانى. رەنگە چاۋەپوان نەبوون لەكاتى وادا قسەى وا لە بلئىندگۆكە بېيستن. چاۋەپوان بوون شتىكىتر بېيستن. شتىكى ۋەك ئەۋەى خۆيان ئەيانگوت. جنئۆك، ناسزايەك بە من. بە من كە ھاۋكاريان بووم. ھاۋكارى مودىر و مامۇستاكان و ھۆى سەرلەنگى و شەرمەزارىيان بووم» ئەلئى: «ئىتر دلئيا بوۋبووم كە ئەم خەلكە ۋازھىنەر نين و مەسلەتيان لەگەل ناكرىئ.» سالانئىك بەرلەۋە ئەمانە بە من بلئى، خاتوون ھەروا

لە سوۋچىكى ژوورەكە كز دانىشتبوۋ. ۋەك ھەمىشە ئارام، ئەتگوت ھەراۋھورىاي دەروە نايبىستى. ھەپەشەى پياۋان، پچەپچى ژنان و قىژەى مندالآن نايبىستى. تەنيا ترس و بئ ئۆقرەى ئەۋ ئەبىنئ كە لە چۈر قورنەى ئەۋ ژوورە بچوۋەكدا بۇ ساتئىكىش نەيئەتۋانى ئارام بگرئى. خاتوون لە سوۋچى ژوورەكە، لەسەر جئ و بانە كۆكراۋەكەى ئەۋ دانىشتبوۋ. پئىھەكى نابوۋە سەر ئەۋ پئى و بەرى پئى لەسەر لاپەرە رەشبوۋەۋەكانى دەفتەرىك بوۋ كە لە سەر فەرشەكە كەۋتبوۋ. دەفتەرى چىرۆكئىك كە ئەۋ ئەينووسى. چىرۆكى رازى پشت پەردەى نارنجى. دواھەم چىرۆكئىك كە ئەۋ لە تافى گەنجى نووسىبوۋى. چىرۆكەكە بە تەنيايى خانمئىكى گەنج لە كوۋچە و كۆلانە تارىكەكاندا دەستى پئىكردبوۋ. بە لانەۋازى و ۋەيلانى ئەۋ خانمە كە لە ھىچ ئافرەتئىكى تر نەئەچوۋ. لە پەنا ديۋارەكانەۋە تئىئەپەپى. لە تارىكتىن پئىچ و خولەكاندا خۆى لە رۆشنايى بئتىنى چراى دارتئىلەكان ئەشاردەۋە. لە بزەبى نىگاي پاسەۋانە شەۋگەپەكان. ئەۋ خانمە گەنجەكەى لە يەكئىك لەۋ كۆلانەدا دىبوۋ. لە ئەنگۈستەچاۋى ئەۋ كۆلانەدا كە ھەموو رۆژ و شەۋىك چەند كەپەت لئى تئىپەپىبوۋ. ئەۋ شەۋە سروە بۇنئىكى خۆشى بلأوكردبوۋەۋە. بۇنى ھىچكام لە گولەكانى گولدانى سۋالەت و تەنەكەى بەر پەنجەرەكان نەبوۋ. بۇنى قزى پەرىشان و لەشى ناسك و نىانى خانمئىك بوۋ كە بالابەرز و سىپپۆش ۋەك پەرىزاد، ۋەك خەۋنى مانگ، لە پئىچى كۆلانەكەۋە ھەلأتبوۋ. لەۋديو داماۋى و بئ پەنايى خانمەكەۋە سەدان چىرۆك بوۋ. چىرۆكى بوۋكىكى ھەلأتوۋ... يان بۆچى بوۋك؟! چىرۆكى خانمئىكى

نازا و نه ترس و جهر به زه که داویکی پساندبئ، یان له گه مارۆیه که دهر یاز بووبئ و خۆی به خه لوه تی تاریکی کۆلانه کان سپاردبئ. یان چیرۆکی... هرچی بوو له قه دهریکه وه بۆ قه دهریکی تر په پیبوه وه. له چیرۆکیکه وه بۆ چیرۆکیکی تر و ئەو بریاری دابوو ئەم چیرۆکهی تر بنووسئ. نووسیوی: «خاتوون لانه واز و وهیلان له کووچه و کۆلانه تاریکه کاند...» و هیچی تری به بیردا نه هاتبوو، جگه له وه دهرکهی ماله کهی خۆی لئ بکاته وه و له تاقه ژوره کهیدا په نای بدا. ئەلبهت ئەوهشی به بیردا هاتبوو چیرۆکیکی که له تاقه ژورینکدا و به بوونی کچ و کوپیکی گه نچ دهست پئ بکری، رهنگه چیرۆکیکی عاشقانه دهریچئ. ئەو ئەیزانی نووسینی چیرۆکیکی عاشقانه کاریکی چهند ترسناک و تاوانیکی چهند گه ورهیه. ئەیزانی ئەگەر با به گوئی ئەو خه لکهیدا بدا که ئەو خانمیکی گه نچ و نه نیای بردووه ته ژوره کهی چ به لایه کی به سه ردئ. به و حالهش ملی دابوو. ته سلیم بووبوو. ته سلیمی ئەو بیره و ته سلیمی بوونی خاتوون له مال و ژوره کهیدا. هه روا که له وه دوا گوتبووی و ئەیگوت له هه موو ئەو ماوه دا که خاتوون له ژوره کهیدا بوو، له وه ها رۆژو سه عاتیک که رازی بوونی خاتوون و رازی چیرۆکه کهی ئاشکرا ببئ، ترسابوو. هۆی سه ره کیی ئەو ترسهش پیریژنی خاوهن مائی بوو. پیریژنیک که ئەو نه یه زانی و نه یزانیبوو چۆن و به چ فرتوفیلنیک سه ری به ژوره کهیدا کردبوو، خۆی به چیرۆکه که دا هه لواسیبوو. له دوا خۆی پیریژن ته نیا که سیک بوو پییه کی له دهره وه، له ژوره کهی خۆی، له کۆلان و له ناو خه لکی گه ره ک بوو. پیکهی تریشی له ناو چیرۆکه که داو هه موو

جاریک به بۆنه و بیانویه که وه به پلیکانه کاند هه لئه گه را. به و هیوایه که خۆی به ژوره کهی ئەو دا بکات. ژوره که شپرزه و هه لپژاو بوو. دیار بوو خاتوون پیی نه کرابوو وهک هه موو به یانییه کی تر دهستی پيدا ببئ و هه لپیه ردیوئ. دهفته ری چیرۆکه که و کتیه کان کۆبکاته وه و له سه ر تاقه که هه لیانچئ. جاجمیک به سه ر جیوبانه که دا بکیشی و جله کانی ئەو هه لواسئ. تۆزی ره سم و تابلوی سه رسنگی دیواره کان بته کینئ و سه ماوه ره که هه لکات و سفره که رابخات. ئەوسا چاوه روان دانیسی تا پیریژنی خاوهن مال به بیانوی هینانی نانیکی گه رم به پلیکانه کاند هه لگه ری. پیریژن به نیوهی پلیکانه کاند هه لگه را بوو. ئەو به نیوه کهی تریدا داده گه را. به ری پئ ئەگرت. ئەیگوت: «تۆ بۆ عه زیه تت کیشاوه؟» به ئەده بیکی له راده به دهر ئەیگوت. وهک غه ریبه یه کی نه ناسیاو. «پیشتریش عه رزم کردووئ ئەگه ر پیویستم به نان یان هه رشتیکی تر بئ خۆم دیم و داوا ئەکه م. پیویست ناکا ئیوه زه حمهت بکیشن و به م هه موو پلیکانه کوورپه دا هه لگه ری.» پیریژن گوئی نه ئەدایه. له قسه کانی نه ئەگه یشت یان تیئه گه یشت و به جیدی وه رنه ئەگرت. هیشتا به ته ما بوو به باقیی پلیکانه کاند هه لگه ری. به لام ئەو نه یه هیشتا و له وه لامی گله ییه کهیدا که «ماوه یه که حه زنا کهی سه ر له ژوره کهت بدهم. «سوور هه لئه گه راو ئەیگوت: «بۆ ئەبئ حه ز نه که م؟!» پیریژن وازی نه ئەهینا. «ئهی بۆ که له مال ئەچییه دهر دهرکهی ژوره کهت داخه ی؟» ئەو لال ئەبوو. «دایه خه م... دایه خه م، چونکه حه ز نا که م ئیوه بخه م زه حمهت. من له هه ر کوئ بم پیم خۆشه

راست بئ پيم وانه بوو كاري وامان له گه ل بكن .
ماله كه مان به سهردا برووخينن، مالي پيريژنيكي
هاوسى و هاوگه پركيان يان رجم و به رديارانمان
بكن .

ئهم كرده و هلويسته تووشى كيشه و دهرده سهرى
ئهم كرده . پيم وانه بوو ئه وان مل به كيشه و
دهرده سهرى وا گه وره بدن . پيم وابوو له و په رى
رق و نه فره تيشدا له بيرى سبهى رۇژيان غافل نابن .
له بيرى ئه و پرسيارانه كه لييان ئه كراو ئه و وه لامانه
كه ئه بوو بیده نه وه . ئه وان، هيچيان، حه قدارى
ئيمه نه بوون و تاوانى ئيمه ئه وانى نه ئه گرتنه وه ،
كه بيانه ويى به كوشتنمان ئابرو و شه رة فى خويان
پاريژن . هيچيان برا و باوك و خال و مامى ئيمه
نه بوون، كه خوئيمان پييان حه لال بئ . من پيم وابوو
ئه وان ئه يانويست ئه و شانويه، ئه و خوئواندنه، به
بئ به هاى قورس و قوربانى گران، ئه لبه ت به سوود و
قازانچيكي زور بو خويان و بو شه رة ف و ئيعتوبارى
گه ركه كه يان كوتايى پئ بئ . رهنكه ويستبيتيان
دهركه كه بشكينن . دهركه يان پئ ساز ئه كرايه وه .
ويستبيتيان به پليكانه كاندا هه لگه رپن و ئيمه ، من
و خاتون، پيكه وه له ژورره كه دا ببينن . ده سته
ده سته و به توره ، بو ئه وهى دوايى ههر يه كه يان
شنيك بلين و حه قايه تيكي لئ سازكه ن . يه كيان
بلئ : رووتوقوت له باوه شى يه كتردا خه وتبوون .
يه كيان بلئ : نا، هه ستابوون و خه ريك بوون خويان
پوشته ئه كرده وه . يه كيكي تريشيان بلئ : بيريان
لاي جله كانيان نه بوو، هه روا رووت و عوربان ههر
كامه يان له سووچيک دوش دامابوون و له ترس و
شهرمى ئه و تاوانه گه وره يان هه لئه له رزين .
كه ئه مانه ي گوتبوو خاتون موچرپكه ي به له شدا

كاري ماله كه م خوم بيكه م .
خاتون ئه م قسانه ي بيستبوو . ئه بييست . بزه كه ي
ئه بووه نهرمه پيكه نينيك و چالى گوناكانى
ئه پشكووت . ئه و ئه يدى . ئه يگوت : « پيريژن دپونگ
بووه . » پاشان ئه يگوت : « ئه گه ر پييزانئ . . . »
خاتون ئه يگوت : « ئه گه ر پييزانئ چي ئه كا ؟ »
ئه لئ : « نه مئه زانى بوچي پيريژن دهركه ي له و
خه لكه نه ئه كرده وه . رهنكه له مال نه بوويئ .
به يانى زوو چوويته دهر دهركه ي ماله كانى گه ركه
بكوئئ . هه را بكا . چاږ بدا . ئاي خه لكينه ئه وه
به ته مانين هيچ بكن ؟ من ئيتر سه برم نه ماوه .
حه جمينم لئ براوه . له ئيستاوه هه ست به ناگرى
دوزه خ ئه كه م كه ئه مسووتينيئ . ئه و دوويشك و مارو
ئه ژديه ايانه ئه بينم ده وريان داوم . . . به لام پيريژن
نه يه توانى چوويته دهر . گريمان چوويش،
ئه بوو گه راپيته وه . ئه بوو كه سيك كلومي دهركه كه ي
له ناوه وه هه لپيكا بئ . » ئه لئ : « هه ر خودا ئه يزانى
پيريژن بوچي دهركه ي له و خه لكه نه ئه كرده وه .
رهنكه نه يويستبئ ئه و شانوى غيرت و پياوه تيه
به و زووانه كوتايى بئ . ويستبيتي ئه و راسان و
بزوتنه وه هه روا به رده وام بئ . تا نيوه رپو، ئيواره ،
شه و . ته نانه ت تا شه وان و رۇژانكي تریش . زور
به كه مى ريده كه وت كه ئه و خه لكه ئاوا يه كگرتوو
سه رله يه ك، شان به شانى يه كتر، ده ست له ناو
ده ستي يه كتر، يه ك دل و يه ك ده نگ داواى شنيك
بكن . » ئه لئ : « به لام من نه مئه زانى چييان
ئه ويست . يه عنى دنيا نه بووم . ئايا ئه يانويست
ماله كه مان به سهردا برووخينن ؟ يان ئه يانويست له
ماله كه دهرمانكيشن و بمانبه ن له شوئنيك، بلين
له مه يدانه كه ي گه ركه به رديارانمان كهن ؟ ئه وه ي

به تاوان نه کرد. نه یگوت: «نه زانم ته نیایی نازارت نه دا. به لام توش نه بئ له وه زعی من بگه. من ناچارم برومه در. منداله کان چاوه پئمن.» نه وسا خاتوونی له کوتایی دیریکی ناته واوی چیرۆکه که، له خه لوهت و بیده نگیی ژوره که دا به جینه هیشته. ده رکه که شی لی دانه خست. به داخستنی ده رکه، بزه به سه لیوی خاتوونه وه وشک نه بوو. تا عه سر که نه و دوپاره نه گه پرایه وه و ده رکه ی نه کرده وه، بزه به سه ر لیوی خاتوونه وه شین نه بووه وه، به لام تا نه و کاته، پیریزن که دهنگی ده رکه که ی بیستبوو، له رۆشتنی نه و دلنیا بووبوو، به دهستی به تال و به بئ هیچ بیانوو به پلکانه کاندا هه لئه گه پرا. خاتوون نه وه که هر دهنگی پئی، هانکه هانکی هه ناسه ی سوار و ماندووشی نه بیست. پیریزن له دواهم پلکانه کاندا کۆکه ی لی نه پرا.

به کۆکه کۆک خۆی نه گه یانده ده رکه ی چپوی ژوره که. دهستی بۆ قوفلی سه ر ده رکه که هه لئه بپی و چه ند جار رایئه کیشا. پاشان نائومید شان و جار جار پشتی له سه ر ده رکه، یان له سه ر لیواری دیواره که دانه خزا و هر له وئ له سه ر به رپی بچوکی راره وه که دانه نیشته. «هه رخودا نه زانی چی له م ژوره دا شار دووه ته وه.» نه وه ی نه گوت و له درزی نیوان تا و لاشیپانی ده رکه وه سه یری ژوره که ی نه کرد. پیریزن ته نیا قاشیکی باریکی ناو ژوره که ی نه دی. باریکه یه کی فه رشه که و دیوار و تاچه و چه ند کتیب و به ره وه سه رتریش ره سمیکی ره ش و سپیی کابرایه کی کلاو له سه ر که به ره نه نگوستیک سمیل له بن لووتیه وه ره شی نه کرده وه. پیریزن خاتوونی نه نه دی. هه رچی سه ری ئینا و نه برد جگه له وه ی پیشتر دیبوی

هاتبوو. هه لئه رزیبوو. نه وه که له ترس و شه رمی نه و تاوانه گه وره که له زمانی خه لکه که وه به خه یالی نه ودا تییه پپیوو. ره نگه له بهر نه و کزه ی سه رمایه که له شی به خه یال رووتی دۆشداماوی ده گه ست. ته نیا کراسی سپیی ناو دامینی گولدوزی کراو، ههستی به و له رزینه کرد. نه و نهیدی. گۆرانی رووخساریشی نه دی. تیزه بزه یه کی تال و پر له سووکایه تی پیکردن نیشته بووه سه ر لیوی خاتوون. نیگای له نه و، که له ملا په نجه ره که وه، له پشت دیواره که سه نگه ری گرتبوو، پاشماوه ی غیره ت و وره ی ورده ورده سه رفی سه ره تاته که و دزه روانین له درزی په رده وه نه کرد، گواسته وه. شه که تی دانیشتنی ژور و وه پزی هیچ نه گوتن و بیده نگه ی ژوره مله هه ستا. له ناو ژوره که و له ناو زه رپاته وردو نه بینراوه کانی ترس و خۆفدا چه ند هه نگای هه لئیناوه. ده رکه ی ژوره که ی کرده وه. نه و جیره ی تیژی ده رکه که ی بیست. چاو و سه رنجی له درزی په رده و قه ره بالغی ده ره وه بۆ ده رکه که گواسته وه. بۆ خاتوون که به ته ماوو بچیتته در. نه و هه لات.

«نه وه چی نه که یته؟»

به رز گوتی. دهستی گرت. له و وه زعه شدا له بیری بوو که چۆن و به چ ئادابیک نه و دهسته ناسکه بگری.

«تۆ نابئ له م ژوره بچیتته در.»

خاتوون له هه موو رۆژه کانی بوونی له و ژوره دا نه مه ی بیستبوو «نابئ هیچ که س به بوونی تۆ لیره بزانی» و هیچی نه گوتبوو. نه نه و رۆژه و رۆژانی له وه به ریش هیچی نه گوتبوو. هیچی نه نه گوت. ته نیا سه یری نه کرد. به و بزه هه میشه ییه و نه ویش بزه ی نه هاتن، بزه یه کی لیبووردنخوازانه. دیار بوو ههستی

بووبو. وهك غهريقتيك كه تهسليمي بيئاماني
 ئاو ئهبي و به ئارامي و دل داسهكانهوه خو
 بهشالاي شهپولهكان ئهسپيئي. خاتون خو به
 چاره نووسي و ئهجامي كارهساته كه سپاردبو.
 ئهلبهت هيشتا به و ئهجامي نه ئه زاني. منيش
 هيچم لي روون نه بو. منيش وهك ئه و له دوا ديي
 و دواهم وشه ي چيروكه كه يدا مابوم. ئه و ديي و
 وشانه كه ئيتر من نه م ئه نووسين. رهنكه ئه و خه لكه
 توورپه وه لچووه ي به رده ركه ئه يان نووسي. «ئه لي:
 «هه راو هاواري خه لكه كه نيشتبوه وه. ئيتر جوين
 و ناسزام لي نه ئه بيستن. باقه ل ماندوو بووبون.
 نه ئه وهنده ماندوو كه وازيان له دهوامي شانوكه
 هيناي و يه كه يه كه و، پاشان دهسته دهسته
 ناو كولان يان چول كردي. هيشتا له وي مابون.
 هه موويان. ته نانهت خه لكي تريشيان پيوه لكابو.
 له شوين و گه ركه ي تره وه ژن و پياوي ترش
 هاتبوون. پيريژن و پيره پياوي زه وين گير و له
 بي كه وتوش هاتبوون. رهنكه گوتبتيان ئه خوازن
 له و خير و حه سنا ته بيته ش نه بن. له منداله كان يان
 ويستبي پرؤنه ژير باليان، كوليان كه ن، يان
 به سواري داشقه و گاري بيانگه يه ننه خه لكه كه.
 پيريژن و پيره پياوه كان له مه يداني بهر قوتابخانه
 له بهر هه تاوي به ياني، له سر مه قبا و به ربه ي
 شر خويان هه لختبوو. به بي هيچ گفتوگويه ك.
 ته نيا جار جار له بهر خويانه وه دواعيه كان ئه كر دو
 ئه سته غفيره لايه كان ئه گوت. ژنان و كچانيش
 ئه مبه راوبه ري كولان پاليان به ديواره وه دابوو،
 چاوه پروان بوون ماجه ركه كوتاي بي و خاتون
 ببينن. ئه و خانمه گه نجه كه شه وان و روژانيكي زور
 له ژوري گه نجكي ره بن، له پشت ئه و په نجه ره و

هيچي تري نه ئه دي. به لام خاتون گوئي له دهنگي
 بوو كه ئه يگوت: «ئه ترسم ئه م كوپه به م كارانه
 خو و منيش تووشي چه رمه سه ري بكات.»
 خاتون له و چه رمه سه رييه وا پيريژن لي ئه ترسا
 نه ئه گه يشت. دواتر كه ئه و ئه گه رايه وه لي ئه پرسى
 و ئه يگوت: «ئه و چ كاريكه كه توو پيريژن تووشي
 چه رمه سه ري ئه كا.»
 ئه و ئه يگوت: «هه رئه م كاره كه خه ريكم ئه يكه م.»
 خاتون ئه يگوت: «خو تو هيچ ناكه ي. تو ته نيا
 خه ريكي چيروكي من ئه نووسي.»
 «چيروكي خانميكي گه نج كه له مالي كوپيكي
 جاهيل و ره بن خو حه شار داوه.»
 خاتون تينه ئه گه بي نووسيني چيروكي خانميكي
 گه نج، جا له هه ركوي خو حه شار داب، بو ئه بي
 خه لك تووشي چه رمه سه ري بكات. له وه دواش
 تينه گه يييوو. ته نانهت ئه و به يان ييه ش كه هه موو
 خه لكي گه ركه له بهر ده ركه ي مالي پيريژن
 كو بووبونه وه.
 ئه لي: «له هه موو شتيك زياتر سه رم له بيمه بالاتي
 خاتون سوور مابوو. له وه ي كه له ئاوا وه زع و
 سه عاتيكا هيچ نيشانه يه ك له ترس و ته نانهت
 دل خورپه و نيگه رانيشي پيوه ديار نه بوو. جاروبار
 كه غيره تم وه بهر خوم ئه دا و له روومه تي بي حاله تي
 و له ئارامي چاو و نيگاييم ئه پرواني به خومدا
 ئه شكامه وه. له و ترس و وه حه شه ته ي خوم ته ريق
 ئه بوومه وه وه هه ستم به سووكايه تي ئه كر دو. دياربوو
 هه موو هوش و سه ره نجى خاتون له لاي من بوو.
 له لاي ترس و بي قه رارييه كه ي من. دياربوو هيشتا
 له ئه جامي ئه و كاره ساته، له و كلولي و ليقه ومانه
 نه گه يشتبوو يان رهنكه تيگه يشتبي و ته سليم

په رده نارنجیبه که ی که ئیستا تیشکی خۆر لئی ئه درا
 و شه به قی چاوی ئازار ئه دان، خۆی حه شاردا بوو.
 مابوونه وه کوپ و پیاوه کان که هه روا شان به شانی
 یه کتر، بوو بوونه چهند دهسته و پیکه وه ئه دوان.
 ئیتر وهک پیشوو توندوتیژ هاواریان نه ئه کرد و
 تیلاکانیان رووه و په نجه ره که رانه ئه وه شاندا.»
 ئه لئ: «ئهم بیده نگیه یان به لامه وه له بیده نگیی
 بهر له کاره سات ئه چوو. بیده نگی گورگنیک که
 به ته مابئ نیچیری غافلگیر بکاو له دهره تیکدا...»
 قسه که ی ته واو نه کردبوو که گرمه و هاره یه ک
 بیده نگیه که ی شکاند. گرمه ی تۆپ یان هاره ی
 پمانی مالیک؟ هیچیان نه بوو. دهنگی ترسناکی
 شکانی په نجه ره که بوو. ئه و کاتی که به مه ی زانی
 که خره به ردیکی له ناوه پاستی ژوو ره که دا دی
 به ره و پیی خاتوون خولی ئه خوارد. دا که وتنی چهند
 پارچه شیشه شی بیست. که سه ری وه رسوپاند، با،
 نه زۆر به هه یبه ت له په نجه ره شکا وه که وه ئه هاته
 ژوو ره په رده نارنجیبه که ی ئه شکانده وه. ئه و تۆقاوتر
 له هه موو ئه و ماوه پشته له دیواره که توند کرد.
 به له شی له زۆک و ئه ژنۆی شله وه، داموتر له
 پیشوو له خاتوونی پوانی. ئیستا ئیتر خاتوونیش
 نیگه ران بوو. به رد پر به مستی گه نجیکی به خۆوه،
 له بهر پیی خاتوون، له سه ر دهفته ری چیرۆکه که ی
 که وتبوو.

خاتوون پیی له سه ر پی لابر و به ردی له سه ر
 دهفته ره که. چهند په ره ی دهفته ره که درابوو.
 خاتوون دهفته ره که شی هه لگرت. ئه و هه روا پالی
 دابوو به دیواره که وه و چاوه پوانی بیستنی گرمه و
 هاره یه کی تر و که وتنی به ردیکی تر بوو. خاتوون
 په ره دراو و شه مزاه کانی سافکرده وه و تۆزی

به رده که ی لئ ته کاندن. به ردیکی تریش هات. هه ر
 ئه و گرمه و هاره و به رده که ئه مجاره بچوو کتر بوو.
 له دیواری به رامبه ر په نجه ره که درا و له گه پانه وه دا
 که وته ناوه پاستی ژوو ره که. ئه و به دهنگی وه ک
 نرکه و ناله، نه ک زۆر بلیند، به خاتوونی گوت:
 «واز له و دهفته ره بیته. وه ره له پشت دیواره که
 خۆت وه شاره.»

خاتوون وازی له دهفته ره که نه هیئا. به لام هه ستاو
 یه ک دوو هه نگاوی به ره و ئه و هه لئنا یه وه. ئه و
 به دهستی له زۆکی لاکه ی تری په نجه ره که ی نیشان
 دا. خاتوون خه مبار به ره و لاکه ی تری په نجه ره
 چوو. ئیستا هه ردووکیان له مللاو له ولای په نجه ره که
 راوه ستابوون و پالیان به دیواره که وه دابوو. په رده ی
 نارنجی له بهر تیشکی خۆره تاودا وه ک بلئسه ی
 ئاگریکی گه وره، به دهم شنه ی بای به یانیبه وه،
 له به ییناندا ئه شه کایه وه و سه مای ئه کرد. له گه ل
 هاتنی هه ر به ردیکی ورد یان درشت هه راو هوریا ی
 پیاوان و قیژه و زریکه ی ژن و مندال به رزه بووه وه.
 له ناو هه را هه راو قیژه قیژه که دا ئه و ته نیا له
 هه ندیک قسه یان حالی ئه بوو.

«به ردی گه وره به اوژن. زۆر گه وره.»
 «ئاوا نابئ. توندتر.»
 یه کی که به رزتر له وانی تر هه رای کرد: «بۆ به و
 په نجه ره وه نووساون و دهرکه تان له بییرچوو ته وه؟
 وه رن دهرکه که بشکینن.»
 راسانی خه لکه که ورده ورده خه ریک بوو ئه بوو
 به شه پوشۆریکی ته واو. له میانه ی به رده فیکه که دا
 دهنگی کوترانی توندی دهرکه ی ماله که ش بیسترا.
 وه ها توند که ماله که له ریه وه.
 «ئهبئ هه لئین. حه تمه ن ریبه ک بۆ هه لاتن له م

به‌رزکرده‌وه. نیگای شیفته و چاوی ته‌پی له پلیکانه‌کان بوو. له خاتون که بریندار و نائومیډ به پلیکانه‌کاندا دائه‌گه‌پرا.

ئه‌لئ: «هیچ رییه‌ک بۆ هه‌لاتن و ده‌ریازبون له‌وه دۆزه‌خه نه‌بوو. پیریژنی خاوه‌ن مالّ ئه‌مه‌ی ئه‌گوت که به‌ر له‌من بی‌ری له‌وه‌ها وه‌زعیک کردبووه‌وه. شه‌وان و روژان و له‌هموو ئه‌م ماوه‌شدا که‌لوپه‌لی زیاده‌ی مالّه‌که‌ی قورس و سووک بۆ دالانه‌که راکیشابوو. ته‌نانه‌ت خرتوپرتی ناو کوژلانیس. بۆ ئه‌وه‌ی له‌وه‌ها روژو سه‌عاتیکدا له‌پشت ده‌رکه هه‌لیانچنی و که‌س نه‌توانی له‌ده‌رکه‌که‌وه بیته ژوو. دالانی پشت ده‌رکه‌که تاریک بوو. من له‌هموو ئه‌و ماوه‌دا نه‌مدیبوو. له‌میهره‌بانی و دلسوزی پیریژنیس نه‌گه‌یشتبوم. تازه ئه‌مفاماند که سه‌رکیشانی جاروباره‌ی پیریژن بۆ ناو ژووهره‌که‌و پیداه‌گری قیرسیچمانه‌ی بۆ بوون له‌ناو چیرۆکه‌که، له‌راستیدا سه‌رکیشان و بوونی قیرسیچمانه‌ی دایکیک بوو له‌خه‌لوه‌تی کوره‌که‌یدا.» ئه‌لئ: «کاتیک زانیم پیریژن ده‌ستی له‌کوژرندوه‌ی خه‌لکه‌که‌دا نییه، بیرم کرده‌وه بلئی کئ به‌بوونی خاتون له‌ژووهره‌که‌می زانیبئ و پاشان چووبئ له‌هموو کووچه و کوژلانه‌کانی گه‌رپه‌ک جاری دابئ؟ له‌پیریژنم نه‌پرسی. بشم پرسیا به‌نه‌یه‌زانی. دواتر زانیم که نازانئ. دواتر، کاتیک کاره‌ساته‌که، وه‌ها که ره‌نگه تا ئیستا تۆش تیگه‌بیی، کوتایی هات. کاتیک قه‌رکه‌که خه‌وته‌وه‌و خه‌لکه‌که‌که بلایان لیکردو به‌ره‌و مالّه‌کانیان روژسته‌وه. ئه‌و کاته زانیم که خه‌لکه‌که، هیچ کامیان هیچیان له‌خاتون، ئه‌و خانمه‌گه‌نجه که شه‌وان و روژانیک له‌مالّ و ژووهره‌که‌ی مندابوو، نه‌ده‌زانی. هیچیان له‌چیرۆکه‌که‌ش نه‌ده‌زانی.

دۆزه‌خه هه‌یه.»

ئه‌و گوتی. به‌ده‌نگیک که نه‌ئه‌زانرا له‌کامه‌چالّ و چۆلی ده‌روونییه‌وه ئه‌هاته‌ده‌ر.

«لیره‌ بمینینه‌وه کارمان ته‌واوه.»

ئه‌وسا له‌ده‌رفه‌تی کورتی نیوان فرکه‌ی دوو به‌رد، له‌ملای په‌نجه‌ره‌که به‌ره‌و ئه‌ولای په‌رییه‌وه‌وه ئه‌مجاره نه‌به‌نادابی روژان و شه‌وانی پیشوو، ده‌ستی خاتونی گرت. به‌ناو کوژگایه‌ک به‌ردی وردو درشتدا په‌رییه‌وه‌وه خۆی گه‌یانه‌ ده‌رکه‌ی چینی ژووهره‌که. به‌رله‌وه خاتون بگاته‌ده‌رکه، به‌ردیک له‌پووزی دراو خستییه‌زه‌وی. ئه‌و گه‌یشتبوو ئه‌ودوو ده‌رکه. خاتون هیشتا ده‌ستیکی له‌ده‌ستی ئه‌وداو ده‌فته‌ری چیرۆکه‌که‌ش له‌ده‌سته‌که‌ی تریدا بوو. ده‌ستیک که به‌ره‌و ئه‌وی کیشاو ئه‌و ده‌فته‌ره‌که‌ی نه‌گرت. ئه‌و قۆلی گرت و خاتونی له‌سه‌ر ری فرینی به‌رده‌کان به‌ره‌و خۆی، به‌ره‌و راره‌وه‌که راکیشا. خاتون به‌زانی به‌ردو داوینی ونجرونجری کراسه‌سپیه‌که‌یه‌وه، سووک، وه‌ک خه‌یالی په‌ریزاد به‌ره‌و ئامیزی کشا.. ئه‌و هه‌ستی به‌بۆنی قژی خاو و په‌ریشانی کرد. به‌ناسکی گوناو گه‌رمای خۆشی گه‌ردن و سنگی. ده‌رفه‌تی له‌زه‌تی به‌چاو و له‌شی له‌رزۆکی نه‌دا. په‌نجه‌ی به‌ده‌ست و مه‌چه‌کی خاتونه‌وه شل بوو. له‌شی خاتون به‌بئ هیچ پالّ و په‌نایه‌ک له‌مابه‌ینی بن میچ و ناو فه‌رشی راره‌وه‌که مایه‌وه. ئه‌و به‌پلیکانه‌کاندا داگه‌پرا. له‌نه‌ومی خواروو، پیریژنی خاوه‌ن مالّ، ترساو و گرمۆله‌بوو، دانیشتبوو. باوه‌شی به‌ئه‌ژنوکانیدا کردبوو. بینینی پیریژن ئه‌وی زیاتر ترساند.

«تۆ...»

له‌وشه و قسه‌یه‌کی تر نه‌گه‌پرا. پیریژن سه‌ری

چيرۆكئىك كه من نووسىبووم، يان دەمنووسى و ئەوان نەيانبىستبوو. ئەوھى بووبووه ھۆى ئەو نەمانىشە گەورەو راپەرىنە بەربلاوھى بەر دەرکەى مالى پيرئىژن، نەوھک خاتون، بەلکو پەردەى ھەمىشە دادراوھى ژورەكەم و گومانى رازى پشت ئەو پەردە ئاگرىه بوو. ئەلئى: «پەنجەرەى داخراو و پەردەى ھەمىشە دادراوھى ژورەكە سەرھەتا خەلکى دووشک و دپدۆنگ کردبوو. شكى بوونى رازىك. رازىك كه خاوەنەكەى، بەمانا من، ھەولئى شاردنەوھى ئەداو ئەو جەخت و پىداگرىيە شكى خەلکەكەى کردبووه بروا ئىمان. پيرئىژن ئەمانەى پئى گوتم. بەرلەوھش گوتبووى. ئەو رۆژانە كه بە ھەر بۆنەو بيانوويەكەو بە پليكانەكاندا ھەلدەگەرا، من بەرم پىدەگرت. دەيگوت: دەرکەى ژورەكەت دادەخەى، پەردەى پەنجەرەكەشى خۆ ھەمىشە دادراوھى. بىر لەوھ ناکەيتەوھ بەم كارەت خەلکى نيگەران و توورە دەكەى؟ من گويم نەدەدايە. نەك ھەر بەوھى كه پيرئىژن دەيگوت، گويم بە نيگەرانى و توورەيى خەلکەكەش نەدەدا. نەمدەدين. نەمدەدين چۆن ھەموو جوولەو بزوتنىكم لەژىر چاوه دىرياندایە. كاتىك بەيانيان لە مال دەچومەدەر و لە كۆلان چەند جار سەرم وەردەسووپاند، لە پەردەى پەنجەرەكە ورد دەبوومەوھ نەكا لۆيەكى بەحاستەم لادرايئى. كاتىك عەسران لە قوتابخانە دەردەچوم و يەكەوپئى دەھاتمەوھ بۆ مال و لە ژورەكەم لە پشت ئەو پەردە نارنجىيە دەخزام، نەمدەدى خەلکەكە كه لە كۆلانەوھ تىدەپەپىن بە چ رق و توورپىيەكەوھ بە سيلەى چاوه لە پەردەكەيان دەپوانى. دواتر پەردەكە بۆ خەلک وەك تەليسىمى لئ ھاتبوو. ديۆيك كه لە سەر خەزىنەى رازىكى

سەير گرنگ دانىشتبوو. ئەوان زۆر جار ھاتبوونە شەپى ئەم ديوه نارنجىيە. زۆر شەو يەكەيەكەو پاشان دەستەدەستە چووبوونە سەربانى مالى بەرامبەر بە ژورەكەم و تا درەنگان لە رۆشنايى و پىستى ئاگرىنى ديوى پەردەكە رامابوون. بەو ھىوايە كه خەوالو باويشكىك بەدا، يان جوولەيەك بكاو بەقەدەر لەپە دەستىك لەو رازە ئاشكرا بيئ. بەلام ديوى پەردە وەك ھەمىشە وشيار، پاسەوانىيە لە رازى ژورەكە کردبوو. ئەلئى: «دواتر زانيم كه ئەو خەلکە لەوماوھدا چەند ئەفسانەو حەقايەتيان دەربارەى ئەو ديوه نارنجىيە داناووھو بۆ يەكتريان گىراوتەوھ. دەربارەى ئەو رازە كه ديوى بەرى بە ئاشكرابوونى گرتبوو. ئەو ئەفسانەو حەقايەتانە كه ھەركاميان جياوازتر لەوى دىكەو خالى ھاوبەشى ھەموويان ھەول و جەسارەتى ئازايانەى ئەو خەلکە بوو كه بەوپەرى گيان بىزارى و لەخۆبوردوويىوھ لەو ديوه راپەرىبوون. ئەلئى: «نەمانىشى ئەو بەيانىيە، ئەو كۆبوونەوھو خۆپيشاندانە مەزنە لە راستىدا شۆرشىك بوو دژ بە پەنجەرەى داخراو و دژ بە پەردەى ھەمىشە دادراوھى ژورەكە. ئەو پەردە كه بە خواستى ئەوان ھەلنەدرابووھوھ دەمەلاسكەى ويستى ئەوانى کردبوو. خەلک ئەم بي مەبالاتى و دەمەلاسكەيان لە چاوى من دييوو. پەردە پەردەى ژورى من بوو. رازى پشت پەردەش رازى من و رازى منىش چيرۆكى خاتون بوو.» ئەمانە كه ئەيلئى، پىشتەر بە خاتونى نەگوتبوو. بەھىچ كەسى تريشى نەگوتبوو. جگە لە من، ئەويش دوائەوھ سالەھا لەو كارەساتەو لە مەرگى خاتون تىپەرىبوو. خاتون دواى ئەوھ كه بە ھەموو پليكانەكاندا داگەرا. ئائوميد و خەمبار

چاوه پوانی نووسینی دواهم دپرو دواهم وشه کانی چیرۆکه کهی بوو. دهفته ری چیرۆکه که ئیستا به دست ئه وه وه بوو. به لام قه له مه که ی که له دوو توپی دوا لاپه ره ره شه کاندای بوو دنه ی نووسینی نه دا. ته پ و کوتی ده رکه وه هه راو هاواری خه لکه که په ره ی سه ند. خه لکه که ره نگه ئه یانویست ده رکه له گرێژنه بیننه ده رو له شتومه کی هه لچنراوی پشت ده رکه که ش به پنه وه. پیریژن تۆقاو له رق و غه زه بی خه لکه که و شه ی دای جوانی خه مباری خاتوون ئاگای له بریاری ئه وه نه بوو. بریاریک که ئانوسات وه ک بروسکه یه ک به میشکیدا تپه پری. بریاری سووتاندنی چیرۆکی خاتوون. خاتوون بزه هه میشه یه که ی له سه ر لیو نه بوو. ته نانه ت تیزه بزه یه کی پر له توانج و سووکایه تی پیکردنیش. بی ئه و تیزه بزه ش، ئه و سووک و چرووک بوو بوو. داماو و ده سته وه ستان بوو بوو. گوته ی: «ئه مه ته نیا چاره یه که عه قلم پیی بشکێ». ئه وسا شه مچه ی له گیرفانی ده ره ئینا. که شه مچه که گری گرت پیریژن دوو دلۆپ فرمیسی له چاویدا بینی. که بلێسه ی گه ییه ده فته ره که، فرمیسه که کان به گۆنایدا خل بوونه وه و که وتنه خوار. ده فته ری چیرۆکه که ره نگه خۆشحال له هاومالی بلێسه ئانوسات گری گرت. له ده ره وه، یه که م که سانتیک که بلێسه ی ئاگره که یان دی، ئه و ژنانه بوون که ده میکه بوو پالیان به دیواری ماله کانی به رامبه ر به مالی پیریژنه وه دابوو. یه کیکیان ئازاترو بگره تۆقاوتر له وانی دیکه هاواری کرد: «ئاگر. ژوره که ئاگری گرتوه.»

ئانوسات هه راو هوریا ی خه لکه که دامرکا. هه موو سه ریان به ره و سه رو چاویان له په نجه ره ی شکاوی ژوره که بپی. له به ر تریفه ی روونی هه تاو، به گران توانییان بلێسه ی ئاگر له سه مای پرده هه لایرین. تا ئه وه ی که بلێسه کان بالاین کشا و په رده که ش گری گرت و له به ندی په نجه ره قوتاریبوو. خه لکه که تۆقاو و هه راسان له کاتییدا له ماله که ده کشانه وه هه روا چاویان له ژوره که بوو. له و شوینه که ئه بوو رازیک ئاشکرا بیی و هیچ رازیک له ژوره که دا نه بوو جگه له ئاگر که له په نجه ره ی شکاوه گه زاره ی ئه کیشا. جگه له دووکه لیکه ره ش که له بانه که وه به ره و ئاسمان هه لئه چوو. که بانی ژوره که هه ره سی هیناو رما، خه لک کۆلانه که یان چۆلکردبوو له مه ی دانی به ر قوتابخانه کۆبوو بوونه وه. ئیستا ئیتر که س هیوای به رزگاریبوونی دانیشتوانی ماله که نه بوو و که س نه یده ویرا له ده رکه ی هیشتا داخراوی ماله که نریک بیته وه. بیده نگیی کۆلان و کپی جه ماوه ر ته نیا به قرچه قرچی سووتانی رازیکی ئاشکرا نه بوو ئه شکا. ده رکه له پر به دم جیره یه کی تیژه وه کرایه وه. سه ره تا پیریژن و پاشان مامۆستای گه نجی قوتابخانه، دلسو تاو و خه مبار، به ده سته ی به تال که بۆنی کاغه زی سوتاویان لیده هات، له ده رکه که وه هاتنه ده ر.

زستانی ۱۳۸۱